



עת"א 21565/09/15 - פ ד נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 21565-09-15 פ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
- זימונים ואח'
עת"א 66536-11-15 פ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
- זימונים ואח'

16 דצמבר 2015

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותר	פ ד (אסיר)
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר

נוכחים:

העותר וב"כ העותר עו"ד אבישר

ב"כ המשיב עו"ד צימרמן ועו"ד עמרי גיל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר נדון ל 3 שנות מאסר וחודש בגין עבירות מין במשפחה שבוצעו כלפי אחות אשתו, זיוף, שימוש במסמך מזויף והתחזות לאחר.

תחילת ריצוי מאסרו ביום 11.2.15, זהו מאסרו הראשון והוא מסווג לקטגוריה א עבריין מין וג"ע.

העותר מלין על אי שילובו בטיפול וכן עותר להוציאו לחופשה.

לטענתו מב"ן העריכו כי מסוכנותו המינית לטווח הקצר נמוכה והמליצו להוציאו לחופשה בת 12 שעות, העבירות בוצעו בשנים 2003-2004, העותר הוסגר ארצה מחו"ל ושהה בתנאי מעצר בית ללא הפרות משך כל התנהלות התיק הפלילי



כנגדו.

במהלך מאסרו לא שולב העותר בקבוצה ייעודית לעברייני מין לנוכח יתרת מאסר קצרה לטענתו אולם השלים קבוצה פסיכו-חינוכית.

במענה שהוגש לדין הקודם נטען כי דיון מורחב בעניינו של העותר לפני וג"ע אמור להתקיים ביום 1.12.15, המשיב ביקש לדחות את הדיון וב"כ העותר התנגדה.

בדיון שהתקיים קבעתי כי הדיון יידחה על מנת לקבל את עמדת וג"ע וכלל הגורמים בנוגע לשילובו של העותר בסבב חופשות.

בכתב התשובה המעודכן נטען כי גורמי הטיפול בחנו אפשרות השתלבותו של העותר במחלקת שובל אלא שהוא לא נמצא מתאים, הוצע לו לבחון התאמתו לטיפול במחלקה אחרת לעברייני מין אך הוא אינו מעוניין בכך ולפיכך גורמי הטיפול אינם ממליצים על הוצאתו לחופשה.

הועדה משולבת אלמ"ב וג"ע הסתמכה על החלטת ביהמ"ש לענייני משפחה אשר על פי הכתוב בדו"ח נקבע כי לעותר ולאחיו אסור ליצור קשר עם ילדיו הקטינים אלא שב"כ העותר טוענת כי העותר לא נפגש עם ילדיו כבר חמש שנים וביהמ"ש לענייני משפחה החליט כי מפגש בין העותר לילדים יתקיים על פי החלטת פקידת סעד.

משטרת ישראל מתנגדת ליציאתו של העותר לחופשה בשל העובדה כי יצא את הארץ עם דרכון של אחיו והוסגר מארצות הברית לאחר שנעצר במסגרת צו מעצר בין לאומי.

יצוין, כי לטענת ב"כ של העותר העותר הסגיר עצמו לאחר שנודע לו כי קיים כנגדו צו מעצר.

עוד נטען על ידי ב"כ העותר כי העותר מבקש להשתלב בטיפול זמן ממושך, אך בשל מערכת יחסים עכורה בינו לבין העו"ס באגף בו שוהה לא שולב בקבוצה טיפולית.

תנאי ליציאה לחופשה הינו השתתפות בהליך טיפולי, להבדיל מהשתתפות בקבוצה פסיכו-חינוכית והתרמות מהליך זה, גורמי הטיפול סבורים כי למרות השתתפותו של העותר בקבוצה פסיכו-חינוכית לעברייני מין העותר נותר חשדן, מרוחק, סגור והגנתי והתקשה להביע אמון במנחה הקבוצה. כן התרשמו כי הוא מודה חלקית בעבירות בהן הורשע, ממזער מחומרת מעשיו, מבטא עיוותי חשיבה ומבטא אמפתיה מועטה לנפגעת העבירה כמו גם מייחס לה שיתוף פעולה.

עוד נכתב בדו"ח גורמי הטיפול כי כאשר נבדק העותר על ידי מערכת מסוכנות מינית מטעם מב"ן שלל העותר נזקקות



לטיפול בתחום עבריינות המין והביע בטחון כי לא ישוב לפגוע. כך או כך ההתרשמות הייתה כי העותר לא נתרם מההליך הטיפולי שעבר ואמירותיו הינן סיסמאות.

גורמי הטיפול סבורים כי העותר זקוק לטיפול והוצע לו לבחון התאמתו לטיפול במחלקה אחרת אך הוא אינו מעוניין בכך.

ב"כ העותר מבקשת כי יוצע לעותר טיפול המתאים לו וכי יוסבר לו לאיזה טיפול ולאיזה בית סוהר מתכוונים להעבירו לצורך קבלת טיפול.

ככל שיביע העותר הסכמה ונזקקות לטיפול ויפנה לשם קבלת הפרטים מתבקש המשיב לבחון התאמתו של העותר לטיפול בהקדם האפשרי וכן מתבקש המשיב להסביר לעותר מהות הטיפול ומקום קבלת הטיפול.

אף שמסוכנותו המינית של העותר הוערכה על ידי מב"ן כמסוכנות נמוכה, בהיעדר טיפול, משיצא העותר את הארץ עם דרכון של אחיו, סבורני כי לא בשלה העת ליתן אמון במשיב ולהוציאו לחופשות כשלא ניתן לחזות את הסיכון הטמון בהוצאתו לחופשות.

ככל שלא יוצע לעותר טיפול לאחר שיפנה בבקשה לקבלת טיפול, שמורה לעותר הזכות לפנות בעתירה נוספת לחופשות.

בכפוף לאמור הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום, ד' טבת תשע"ו, 16/12/2015 במעמד הצדדים.

מיכל ברנט , שופטת